

*Gældende formulering*

§ 25. Et pengeinstitut må ikke eje fast ejendom eller have aktier (andele) i ejendomsselskaber til en højere bogført værdi end 20 pct. af dets ansvarlige kapital. Til den bogførte værdi af pengeinstitutts faste ejendom medregnes udlån til datterselskaber, der er ejendomsselskaber. Ejendomme, som et pengeinstitut har erhvervet for deri at drive pengeinstitutvirksomhed, er dog ikke omfattet af bestemmelsen.

§ 41. Er der stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 6 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag ved anbefalet brev gives meddelelse til enhver af kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på samtlige kautionisters vegne. Undladelse heraf medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne i det omfang, disses regreskrav mod låntageren er blevet forringet ved undladelsen.

§ 41 a. Ved et pengeinstituts tegning af kapitalindskud omfattet af § 22 må instituttet ikke samtidig tilbyde lånefinansiering til køb af kapitalindskud.

*Lovforslaget*

11. § 25 affattes således:

»§ 25. Et pengeinstitut må ikke eje fast ejendom, have kapitalandele i ejendomsselskaber eller have en restrisiko efter § 1 b, hvis værdi tilsammen udgør mere end 20 % af dets ansvarlige kapital. Dog må pengeinstituttet ikke eje fast ejendmo eller kapitalandele i ejendomsselskaber til en værdi, der er højere end 20 % af dets ansvarlige kapital.

*Stk. 2.* Udlån og garantier til datterselskaber, der er ejendomsselskaber, skal medregnes til grænsen nævnt i stk. 1.

*Stk. 3.* Ejendomme, som et pengeinstitut har erhvervet for derfra at drive egen virksomhed, er ikke omfattet af stk. 1.«.

12. § 41 affattes således:

»§ 41. Er der inden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 6 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag skriftligt gives meddelelse til enhver af kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på samtlige kautionisters vegne. Undladelse heraf medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne i det omfang, disses regreskrav mod låntageren er blevet forringet ved undladelsen.«.

13. § 41 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 41 a. Har en kautionist udenfor erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives skriftlig meddelelse herom til kautionisten. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil i det konkrete tilfælde.

*Stk. 2.* Overskridelse af fristen i stk. 1, kan kautionsforpligtelse kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagers gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntager havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.